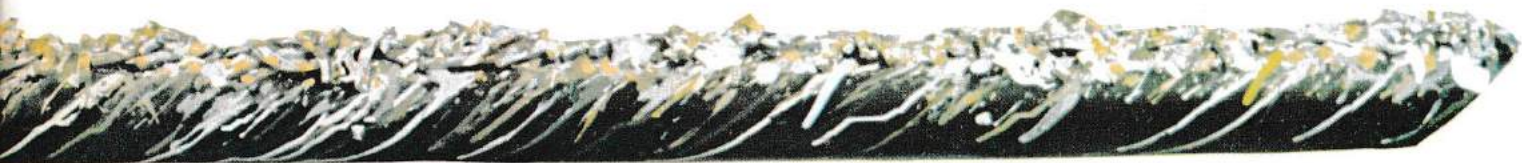

7/11 249
— XXIII/5
/

predrag nešković

slike i objekti

salon muzeja savremene
umetnosti u beogradu

pariska 14

18. januar — 7. februar 1978.

savremena galerija uk, ečka

Izdanje UK Ečka, Zrenjanin i Muzeja savremene umetnosti, Beograd

Redakcija kataloga: Irina Subotić

Oprema slika i objekata: Mladen Trpeski i Nikola Kukulj

Postavka izložbe: Tehnička služba MSU — Nikola Kukulj, Zdravko Vranjković, Veljko Vidaković

Fotografija i slajdovi: Miodrag Đorđević; reprodukcija na str. 9: Žika Milutinović; na str. 5: Branko Beuk

Oprema kataloga i plakat: Boris Maciev

Prevod na engleski: Nada Rusić

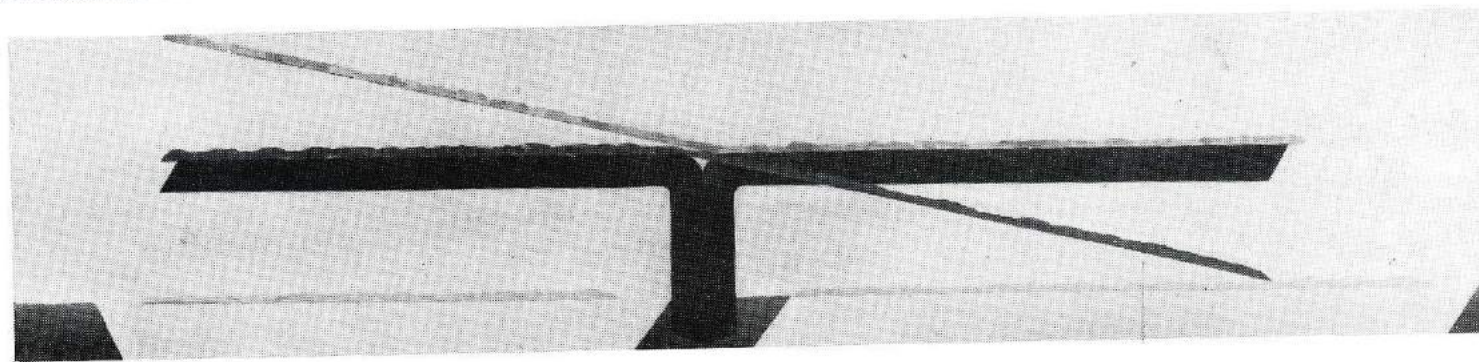
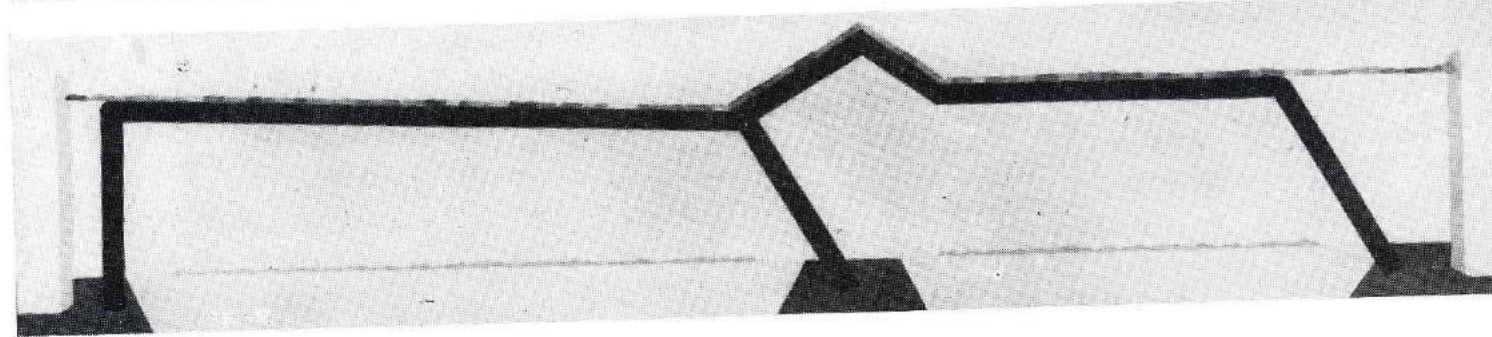
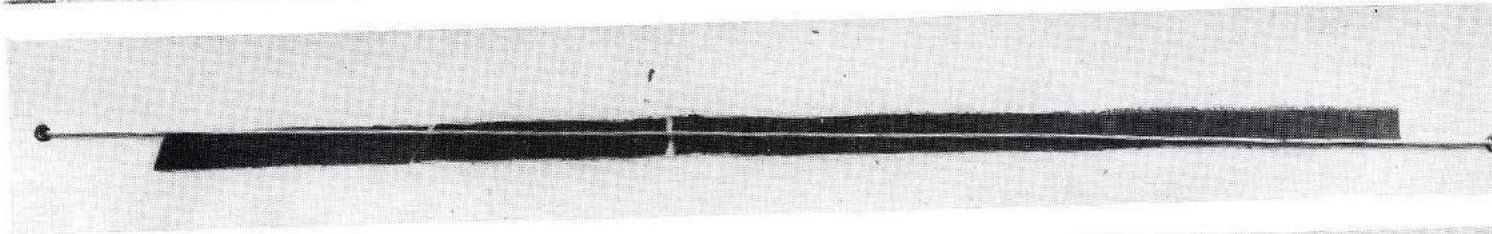
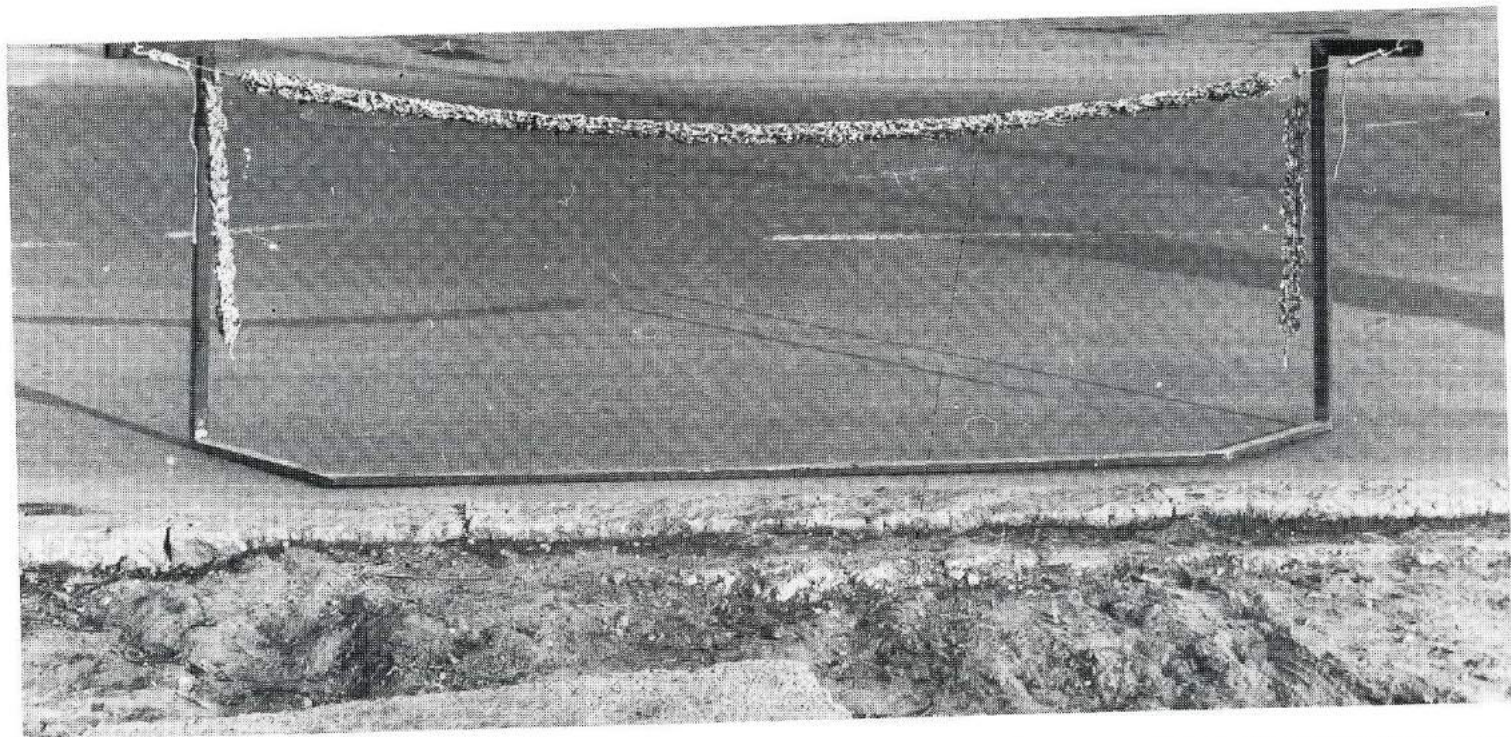
Serigrafiju »Cepanica« štampao Branko Miljuš, tiraž 50 kom.

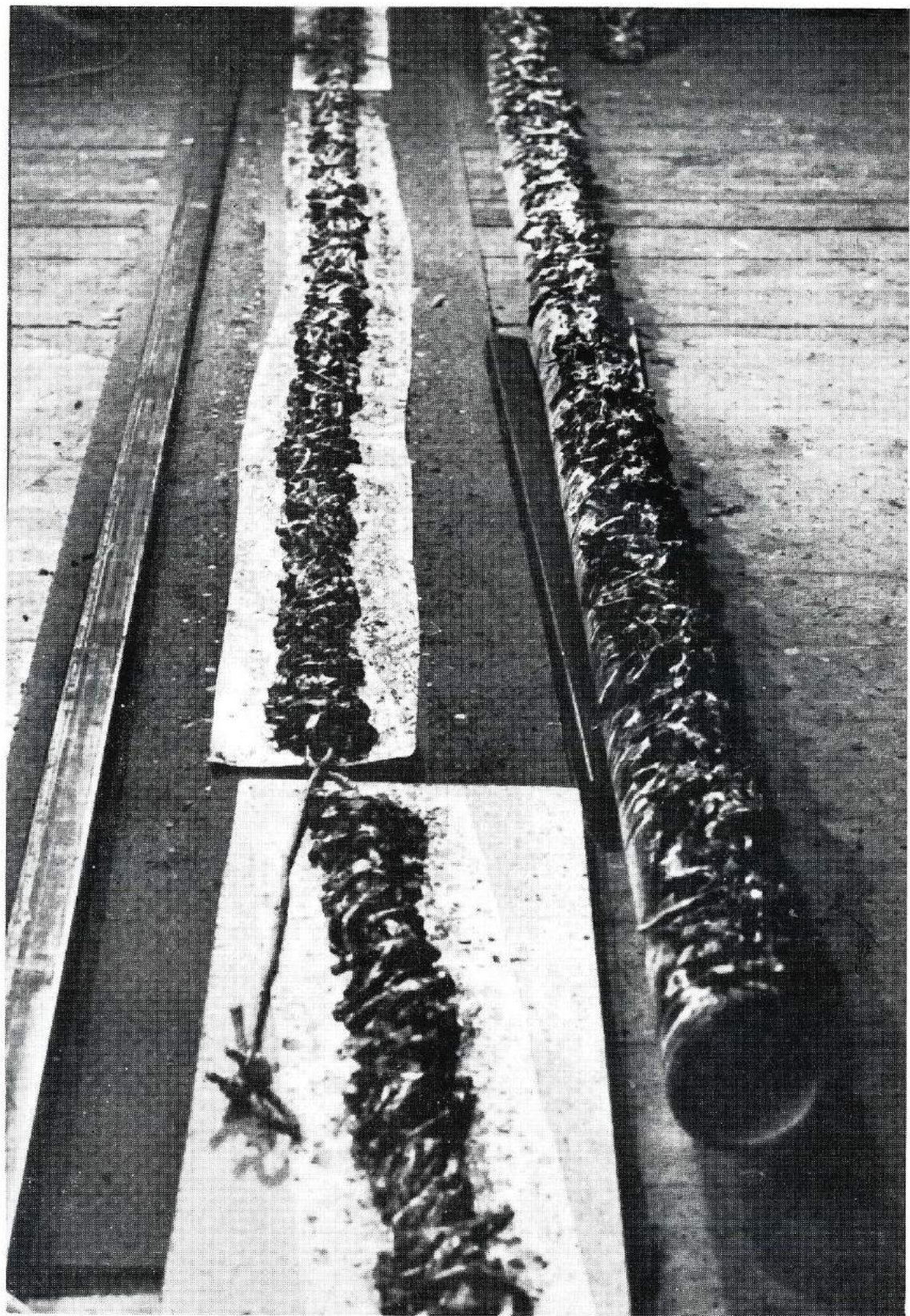
Reprodukcije u boji: štamparija GIP »Beograd«, Beograd

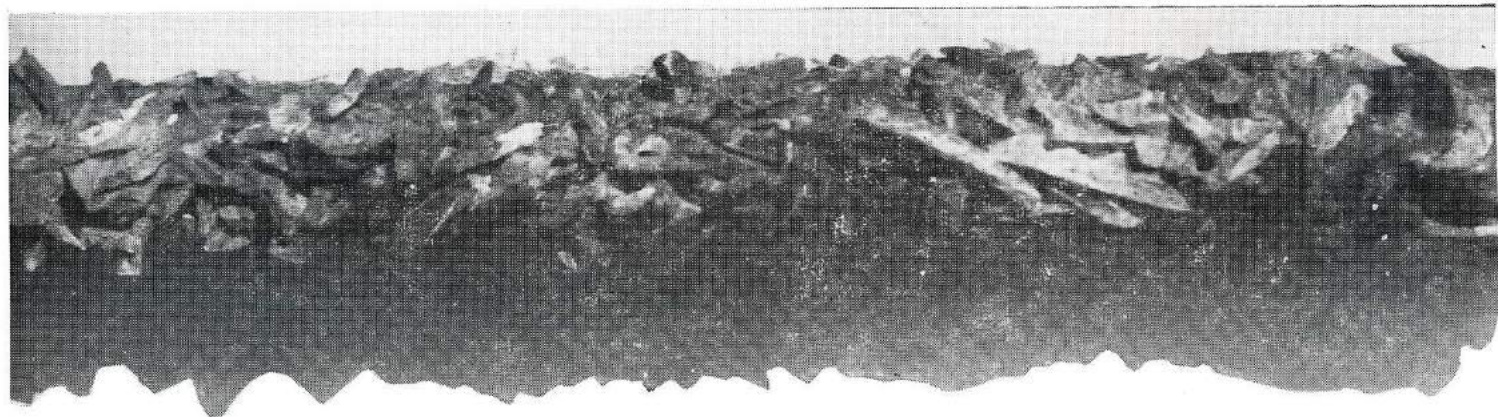
Štampa: »Srboštampa«, Beograd

Traž: 500

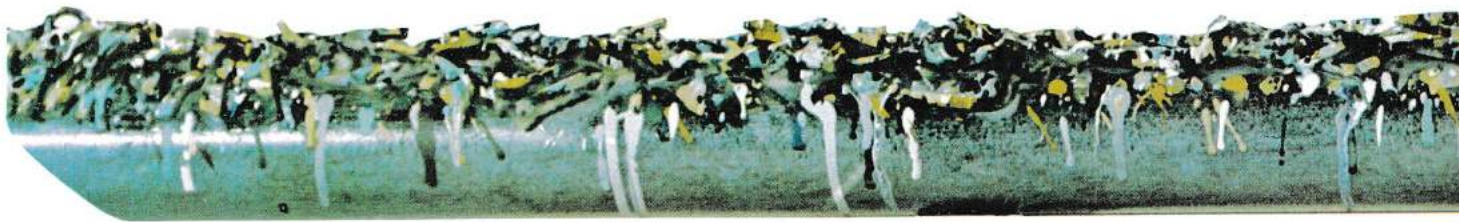

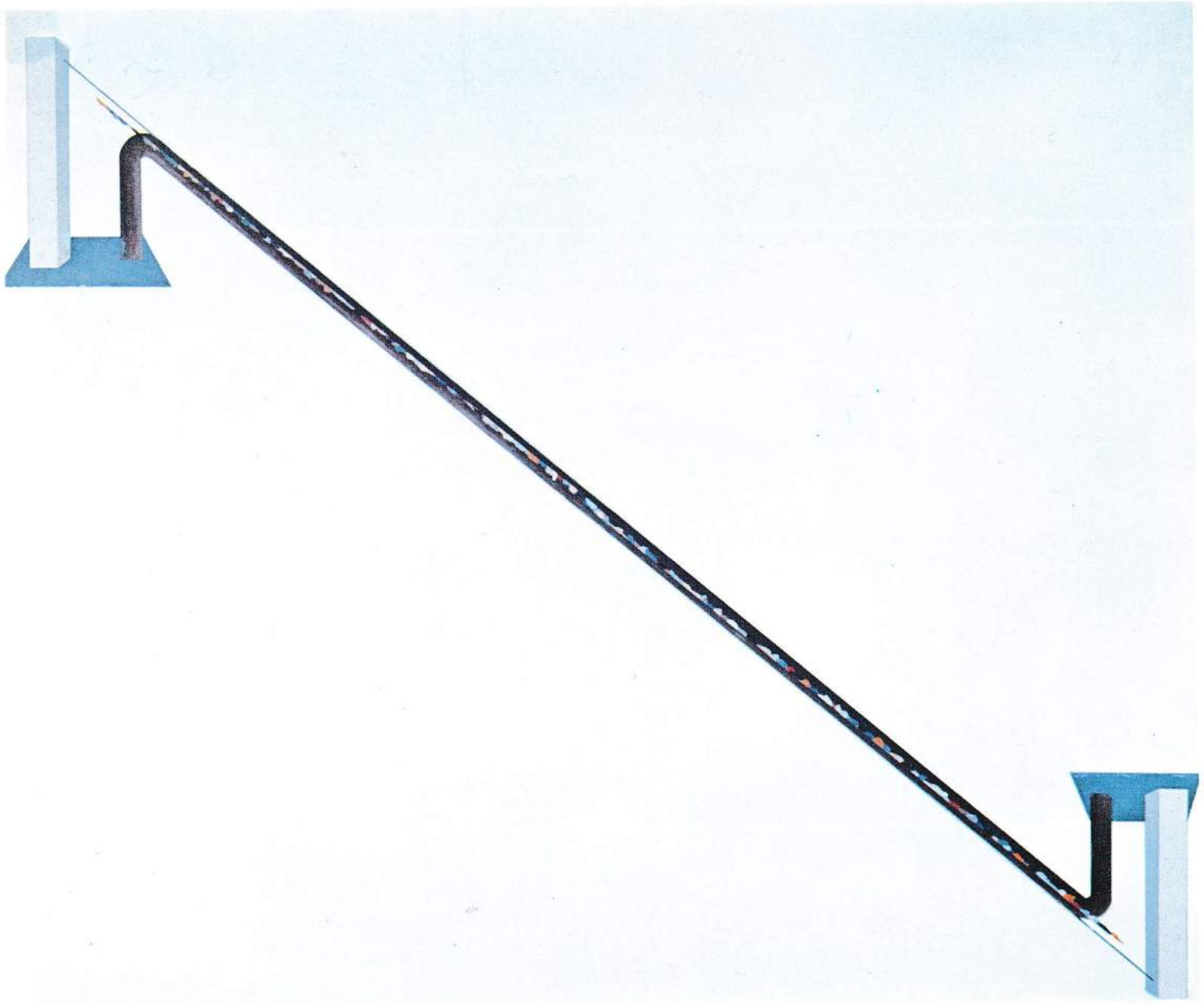

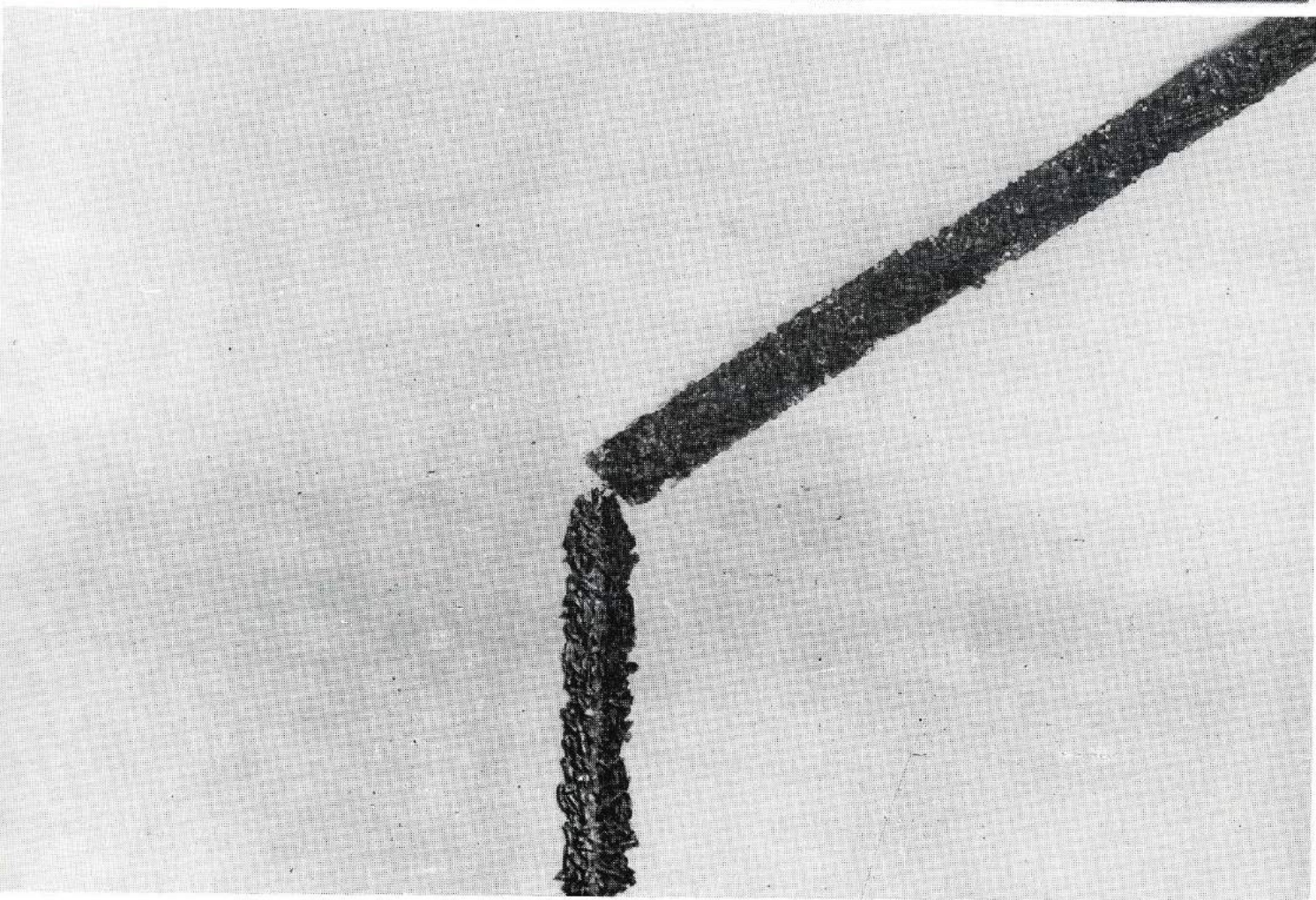
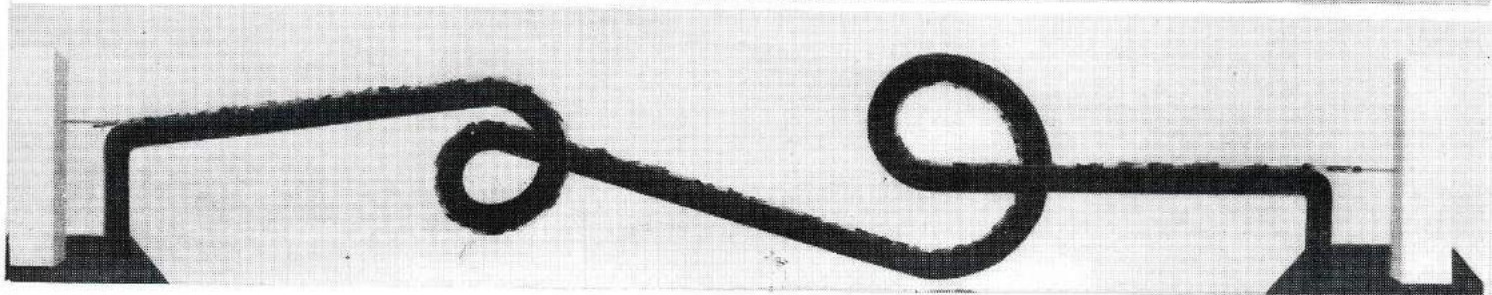
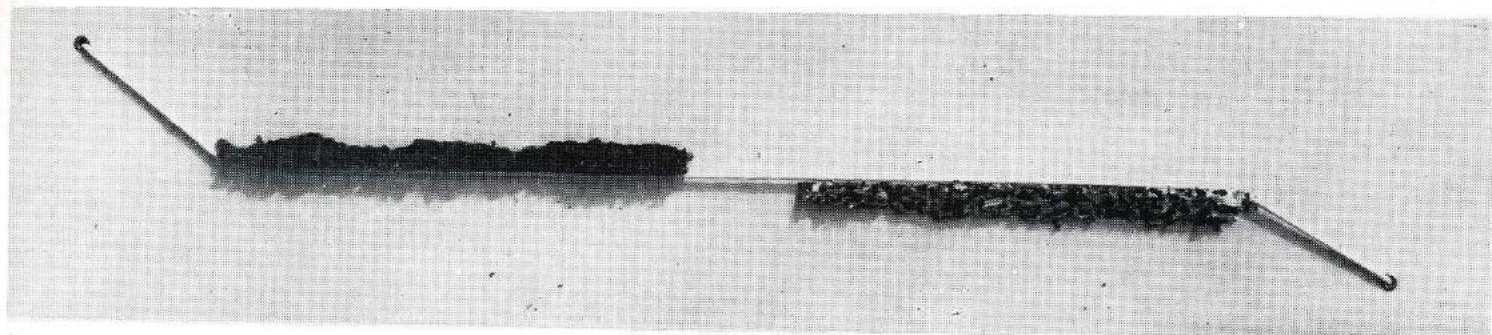

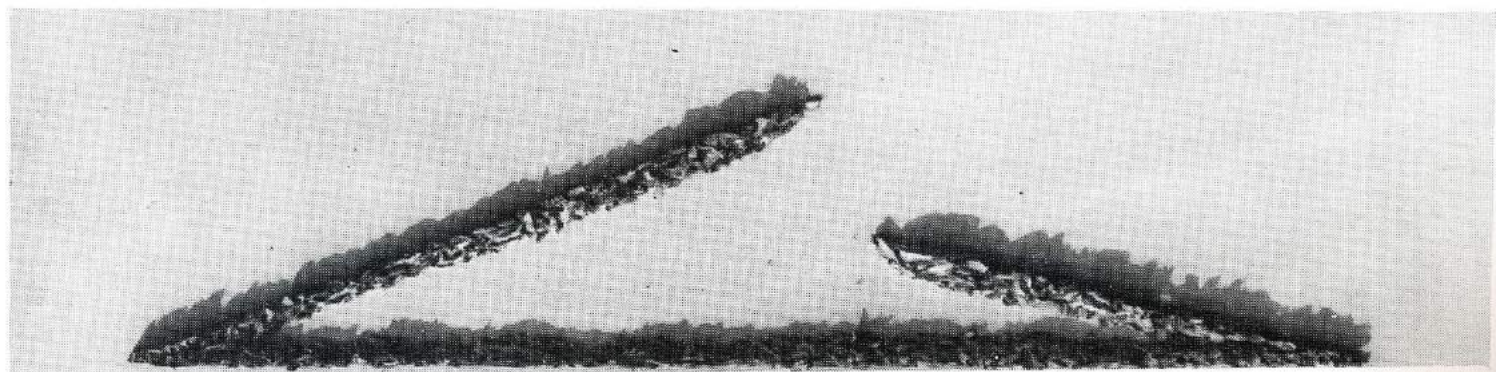
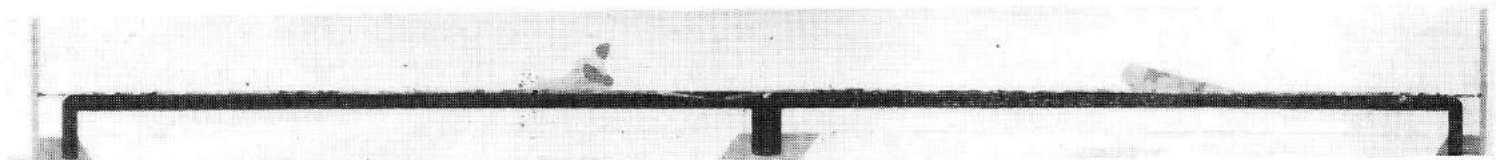
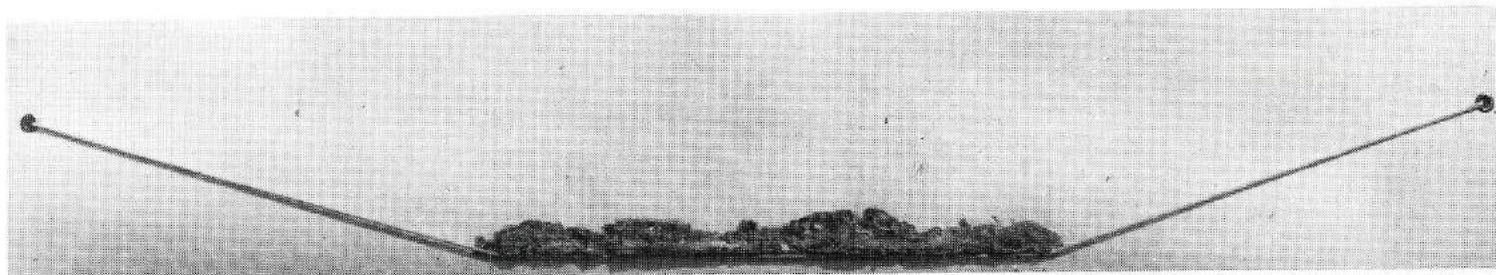
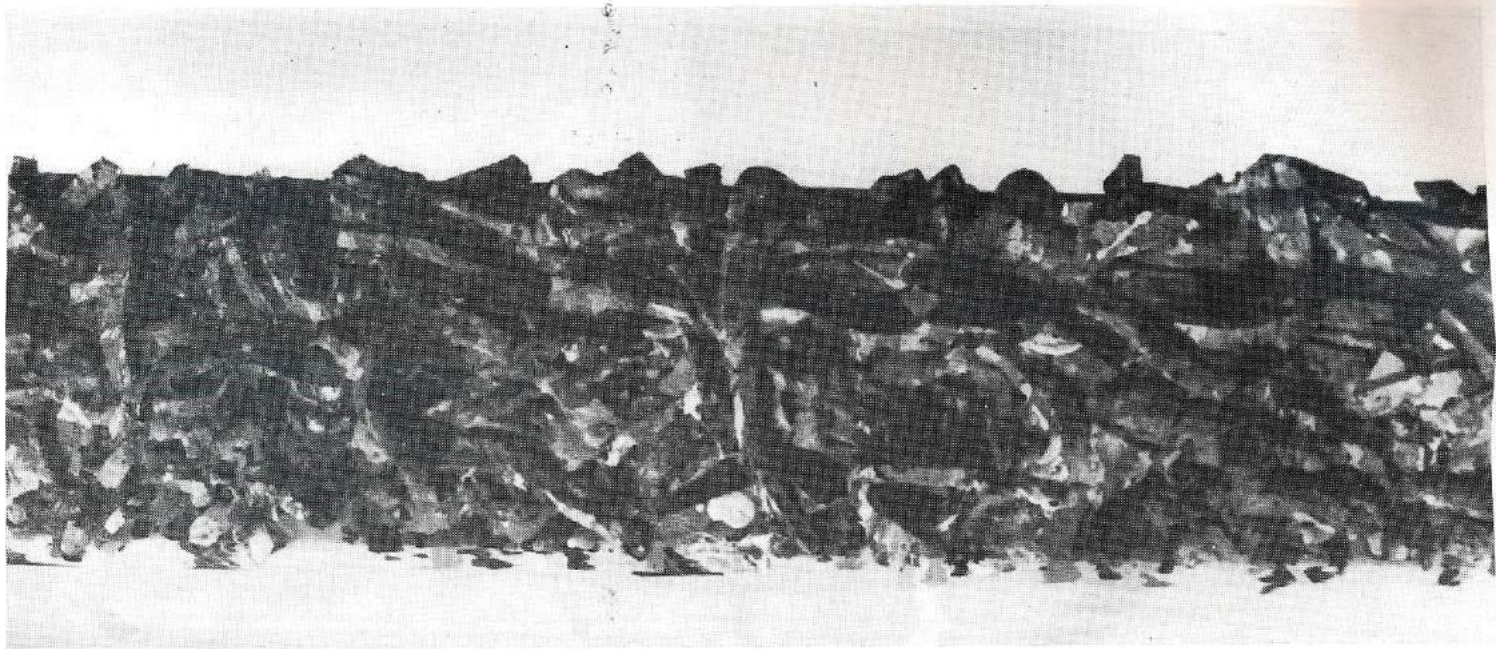

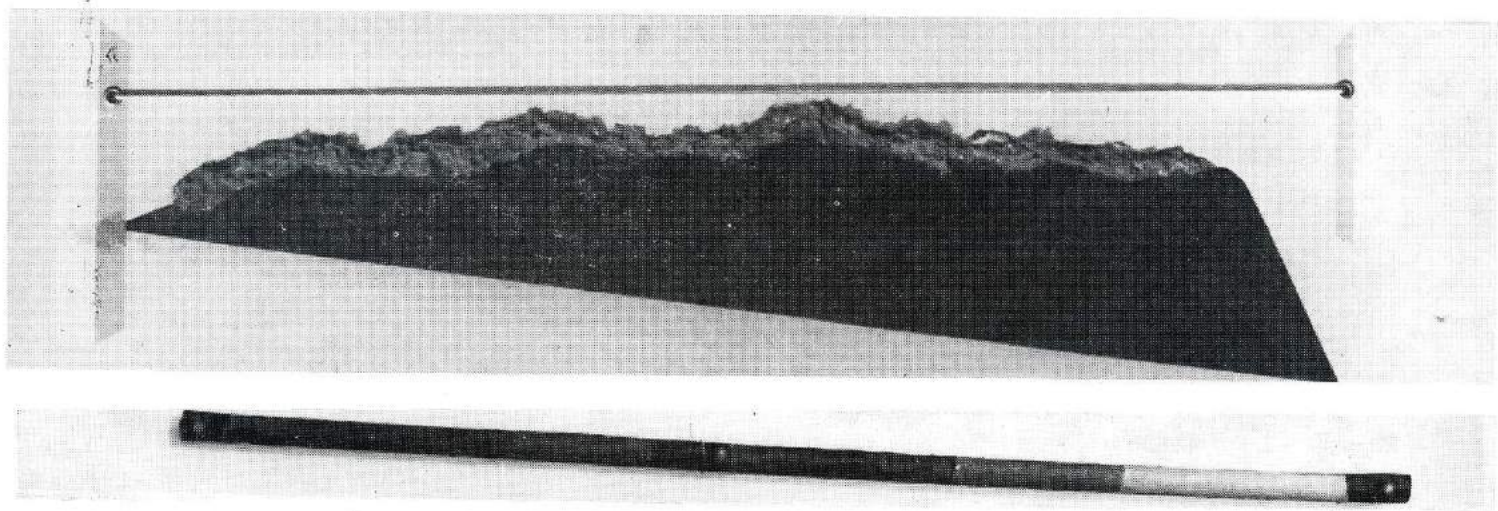
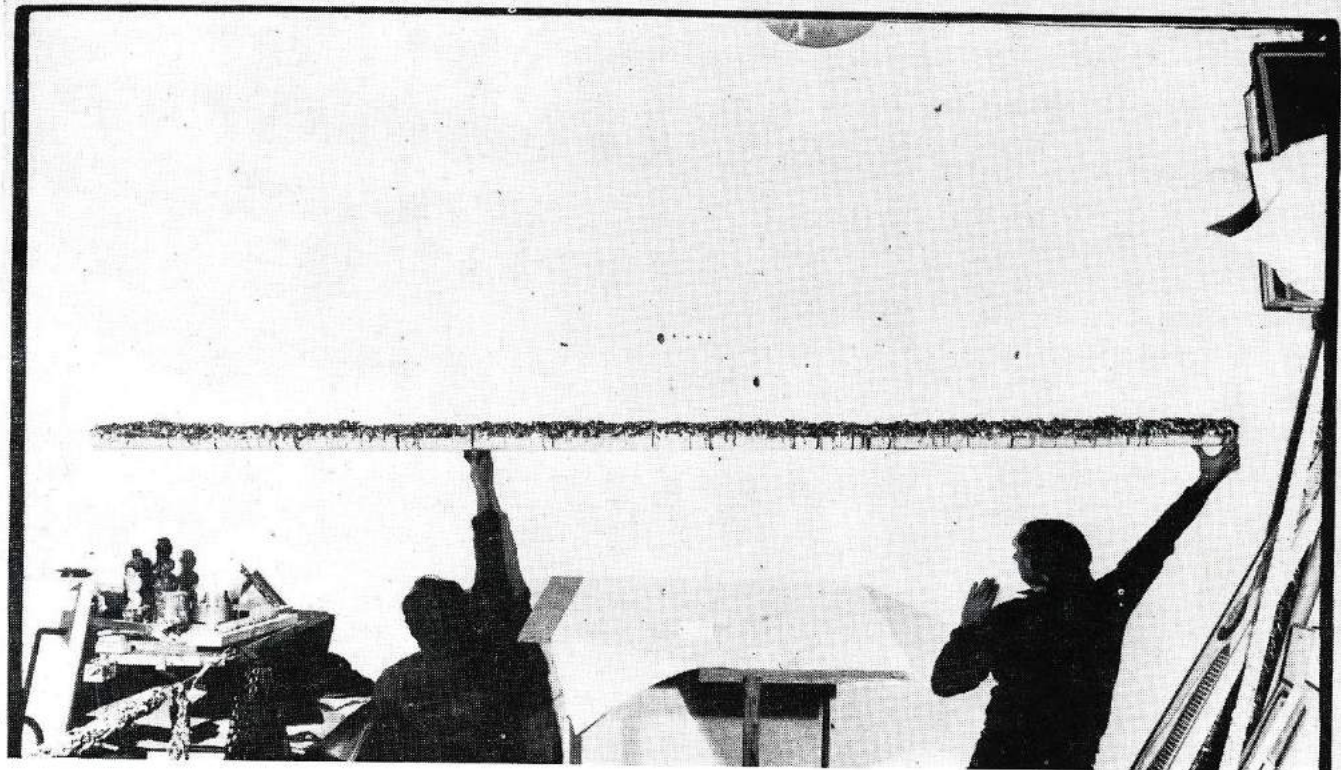

Predrag Nešković, slikar, rođen 13. septembra 1938. godine u Bijeloj (Crna Gora). Završio Akademiju za primenjenu umetnost u Beogradu u klasi profesora Mihaila S. Petrova 1965. godine. Studijska putovanja: Italija, Francuska, Nemačka, Engleska.

ADRESA

Atelje: Staro sajmište 28, Beograd, tel. 325 643

Stan: Albanske spomenice 19/62, Beograd, tel. 761 237

NAGRADE

- 1965. Nagrada na izložbi Anale u Rovinju
- 1966. I nagrada za slikarstvo na IV bijenalu mladih na Rijeci
- 1968. Nagrada Radio televizije Beograd

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 1960. Trebinje, Dom JNA
- 1965. Rovinj, Gradski muzej Beograd, Galerija Grafički kolektiv
- 1966. Beograd, Atelje 212
- 1967. Beograd, Salon Muzeja savremene umetnosti Novi Sad, Radnički univerzitet Ljubljana, Mestna galerija
- 1970. Novi Beograd, Radnički univerzitet
- 1973. Beograd, Galerija Kulturnog centra Sombor, Galerija Likovne jeseni
- 1974. Odžaci, Fabrika »Poljostroj« London, Grabowsky gallery Zagreb, Galerija Forum
- 1978. Beograd, Salon Muzeja savremene umetnosti Zrenjanin, Savremena galerija UK — Ečka

VAŽNIJE GRUPNE IZLOŽBE

- 1958. Beograd, Mladi i likovno stvaralaštvo
- 1963. Bruklin, XXVII bijenale akvarela
- 1964. Rovinj, Anale
- 1966. Rijeka, IV bijenale mladih Beograd, VII Oktobarski salon
- 1967. London, Grabowsky Gallery, Četiri slikara galerije Grabowsky Beograd, ili trijenale
- 1968. Beograd, IX Oktobarski salon London, Grabowsky Gallery, Stota izložba galerije
- 1969. Paris, Bijenale mladih Kairo, Mlada jugoslovenska umetnost Slovenj Gradec, Mir, humanost i prijateljstvo Rijeka, Bijenale mladih Bolzano, III bijenale di Bolzano Subotica, Likovni susret
- 1970. Beograd, IV jugoslovenski trijenale Frankfurt, Galerija 66, Internacionalna minijatura Čačak, VI memorijal Nadežde Petrović
- 1971. Ljubljana, Sodobna srpska umetnost Niš, »Sičevo 71« Rijeka, VI bijenale mladih Rim, Palazzo delle esposizioni, Beogradska figuracija Tršić, Vukov sabor, Operacija 30 slova Nju Delhi, Trijenale

- 1972. Brno — Prag, Savremeno jugoslovensko slikarstvo
- Skoplje, Savremena srpska umetnost
- 1974. Oslo, Savremena jugoslovenska umetnost Frankfurt, Savremena jugoslovenska umetnost
- 1975. Slovenj Gradec, Mir, humanost i prijateljstvo
- 1977. Beograd, V beogradski trijenale jugoslovenske likovne umetnosti

Ne želim da mi kažete da sam slikar. Hoću da pristanete na moje delo i na moj predlog.

Sumnjam u tuđa dela kao i u svoja, s tim da ponekad poverujem da sam na dobrom putu kad gledam stare slike.

Strašne su moderne slike radene klasičnim sredstvima.

Ako hoćete prihvatite ovo što vam nudim; ako ne — ostanite tamo gde ste!

Osudujem mlade koji počinju onim čime završavaju stariji.

Kad mi neko kaže za neku sliku: »Nije loše«, ja kažem: »Ne znam šta je dobro«.

Za sve moguće slike koje iz mojih slika izlaze u svesti gledaoca, zadržavam pravo za sebe.

Nisam za namernu, masovnu komunikaciju umetničkih dela. Ostaje princip: atelje — delo — galerija — kolekcija — muzej!

Volim kada slikam da to radim više iz neznanja, nego iz znanja.

Meni uopšte nije važno šta je na slici. Važno je da neko pristane na tu ideju.

Ostajem pri onome što je u meni, što me produžava, a ne pri onome što se našlo na slici.

Slikaru je ostalo malo tonova da sa njima operiše. Tonovi su dobili svoje simbole, postali su azbuka. Azbuka je ograničena.

Opasno je kada jedna generacija prati, prisvaja i priznaje jednog slikara.

Kič u umetnosti i dizajn su prvi kontakt publike sa umetničkim delom, galerijom i muzejom.

Strašno je kada se jedno umetničko delo materijalizuje u dizajn.

Već posle kratkog vremena mnoga umetnička dela moderne umetnosti postanu secesija.

Generacijsko priznavanje je nepoželjno, opasno i kratkotrajno. Čovek počinje zapravo da slika tek kad prevaziđe generacijski ukus.

Moje slike — objekti, bile su više pokazne, nego dokazne slike.

To što naslikam, toliko mogu... Sva pitanja: da li može ovako, sa ovim ili bez ovoga, nepotrebna su! Pa ipak, kad su tuđe slike u pitanju dešava mi se da sa prijateljima na izložbama slike »popravljam«, dodajem im ili oduzimam nešto. Mislim da treba prihvatiti napore umetnika koji su za gledaoca nevidljivi, a za delo presudni.

Slika ponekad treba da ostane u domenu ideje, van materijalizacije. Dešava mi se da naslikam i ono što volim.

Mrzim poznate i priznate umetnike. Mislim da Pikasa, Mura, Dibifèa, Rene Magrita... zato što je svet isuviše spreman da ih prati, zaboravljajući da delo traje u jednom veoma kratkom vremenskom periodu. Prateći njih ne primećuju začetke nekih budućih sjajnih dela koja će takođe da traju u jednom veoma kratkom vremenskom periodu. Ponekad se otkrije nešto što liči na već postojeće, ali u petnaestoj varijanti. Onda se to odobri kao NOVO.

Doživljam veliki strah prilikom završetka slike i dosta vremena prođe dok pristanem na ono što sam postigao.

Koliko vam još treba vremena da bih vas ubedio da prihvatite moje ideje i dela?

Većina ljudi i slikara hoće da bude ono što nisu, a ne ono što jesu.

Neki ljudi su zapanjeni izgledom mojih novih slika, kao da to nisam ja napravio; drugi, opet, istina retki, pristaju na njih... a to me tek čudi!

Za jedne slikare kažem: postoje, cenim; za druge: postoje, ne cenim.

Kad osetim da potkradam sebe to je znak da treba početi sa suprotne strane.

Izložbe koje posećujem isključivo mi pokazuju kako ja ne treba da radim i za mene su poučne.

Ništa ne objašnjavam; ja pokazujem! Ne zanimaju me ljudi koji mi ne veruju.

Jedan sistem u slikanju treba da bude kratkotrajan, treba da ustupi mesto drugom. Mnjam redosled postupaka na slici: greške zadržavam za budući kvalitet.

Teško odobravam sliku. Odobranje smatram moralnim činom. Kada to ipak radim — radim sa strahom.

Nekim slikama treba malo popravke pa da budu dobre slike. Te male popravke su najteže i, čini mi se, skoro neizvodljive. Zbog toga uživam da gledam slike amatera.

U većini slučajeva u modernoj umetnosti ideje se uzimaju iz prošlosti. Pri tom se zanemaruje budućnost.

Nema slike koja ne nađe svog kupca ili ljubitelja. Postoje potrošači dela slikara amatera, primitivaca, pejzažista, slikara mrtvih priroda, priznatih slikara u vremenu.

Više slikam gledanjem. Većina mojih slika nastaje laganim, postepenim odobravanjem.

Dobro je kad slikar poseduje ideje; bolje je kad poseduje ideju. Pa ipak, na izložbi belgijskih umetnika u Muzeju savremene umetnosti u Beogradu, kad sam pred slikama Rene Magrita došao do zaključka da ima slikara koji umnožavaju svoja platna (umnožavaju svoju jednu ideju) osetio sam da protestujem, da se ne slažem. Volim delo Marsela Dišana, Džaspera Džonsa, Džimija Dajna, Frensisa Bejkna, Ivana Tabakovića.

Voleo bih da u sebi uspem; za vas spolja mi je lako.

Ne znam da li treba reći: pronašao sam svoju tehniku, dakle dobio sam svoje slikarstvo. Nova tehnika je jednostavno samo — nova tehnika. I ništa više!

Dešava mi se da svesno pravim pogrešne stvari u nadi da ću sledećeg trenutka povećati da sam na pravom putu. Više volim da grešim nego da budem dobar slikar. Važno je biti na pravom putu čak i kad su rezultati očajni.

Ne tražim nikakav napor pri gledanju mojih slika.

Potrebno je misliti i o zastarevanju umetničkih dela.

Kada pristanem na nečije delo, podrazumevam da bih i ja došao do istog rezultata. Znači pristajem ne samo na ideju nego i na materijalizaciju dela kao i na sve ostalo što se pod tim podrazumeva.

Pratim samo slikare ispred sebe; zanemarujem one pozadi.

Nemojte mi reći: dosta si uradio. Koliko sam uradio, to ja znam.

Pitam se često da li dolazim ili odlazim sa ovim svojim idejama.

PREDRAG NEŠKOVIC

I doubt the works of others as well as my own so much so that sometimes I think that I am on the right track when I look at old pictures.

Modern pictures done in a classical mode are terrible.

Accept what I offer if you like, if not, then don't.

I condemn the young who are starting with things with which their elders are finishing. When someone terms a picture »not bad«, I say: »I don't know what is good«.

I claim the rights to all possible images which may emerge from my pictures into the viewers' consciousness.

I am not for the intentional mass communication of artistic works. The principle — studio, work, gallery, collection, museum — remains.

I prefer to paint from ignorance rather than knowledge.

For me the contents of the picture are not important, rather it is important that someone accepts the idea contained within.

I stay with that which is inside me, that which extends me, not with that which happens to be in the picture.

The painter must work with a limited number of tones. The tones, achieving their own meaning, become an alphabet. That alphabet too is limited.

It is dangerous when a generation follows, adopts and acclaims a painter.

Design and trash in art are the first public contacts with artistic work, the gallery and the museum.

It is terrible when an artistic work is turned in to design.

After a short period of time many works of modern art achieve their own kind of »secession«.

The acclaim of a generation is undesirable, dangerous and shortlived. A man really begins to paint only once he has transcended the trends of a generation.

My pictures were more objects of exposition than objects of proof. I paint what I can. All the questions »should it be this way, should it be done with or without something«, are unnecessary! However, at other exhibits I find myself with my friends »correcting« pictures, adding or subtracting things. The efforts of an artist, though invisible to the public, are crucial to any work and should be accepted.

Pictures should sometimes remain within the realm of the abstract thus placing them beyond the concrete.

Sometimes I paint what I like.

A system in painting should be brief, and should make way for another. I change the order of action in a picture and preserve mistakes for qualitatively better work.

I approve a picture with difficulty. I consider approval a moral act. When I approve, I do it fearfully.

Some pictures need but few corrections to be good. Such small corrections are most difficult if not impossible to carry out. That is why I enjoy looking at the pictures of amateurs.

In most cases in modern art the ideas are taken from the past. Thus, the future is neglected.

There is no picture which will not find its own buyer or fancier. There are those who buy the works of amateur painters, naive painters, landscape painters, painters of still life and artists recognized over time.

I paint more by looking. Most of my pictures are created with slow, steady approval.

It is good when a painter has ideas; it is better when he has the right idea. At one exhibit of Belgian artists in the Museum of Contemporary Art in Belgrade I felt a protest, a disagreement. In front of pictures by Rene Magritte I concluded that there are painters who multiply one idea on their canvases. I like the works of Francis Bacon, Jim Dine, Marcel Duchamp, Jasper Johns, and Ivan Tabaković.

I would like to succeed for myself; success for me with the rest of the world is easier.

I do not know whether it needs to be said that I discovered a technique, and thereby acquired my art. A new technique is simply a new technique, nothing more.

It happens that I consciously make mistakes in the hope that I am on the right path. I prefer to make mistakes than to be a good painter. It is important to be headed in the right direction, even when the results are awful.

I do not ask for any effort in looking at my pictures.

It is necessary to reflect upon the aging of artistic works.

When I accept someone's work that means that I would reach the same results. Not only do I agree with the idea but I also agree with its transformation in to a work of art and all that is implied in the process.

I follow only the painters in front of me, I neglect those behind.

Don't tell me: »You have done enough«. I know how much I have done.

I ask myself often whether I am coming or going with these ideas of mine.

IZLOŽENA DELA

1. Grana na putu za Afriku 400x08 liquitex na plastičnoj cevi 1977.
2. Roze i zeleno na vinklajznu 300x8x6 liquitex i sunder na aluminijumu 1977.
3. 135° pod uglom 145x145x08 liquitex i sunder na plastičnoj cevi 1977.
4. Dve stepenice 113x15x9,5 i 108x12x11, liquitex i sunder na drvetu 1977.
5. Pokretna međa sa viskom 200x135x7, liquitex i sunder na platnu 1977.
6. Obala 95x32 liquitex na wperploči 1977.
7. Pokretni visak 72x53x40 liquitex i sunder na aluminijumu 1977.
8. Kolor test na međi 94x4x02 platno na plastičnoj cevi 1976.
9. Tromeda 40x105x9 liquitex i sunder na aluminijumu 1976.
10. Štangla I 92x4x6 liquitex i sunder na plastičnoj cevi 1976.
11. Sprava 97x40x8 liquitex i sunder na aluminijumu 1977.
12. Pokretni sklad sa viskom 200x135x7 liquitex i sunder na platnu 1977.
13. Četiri godišnja doba 255x180 liquitex na platnu 1977.
14. Ugao 20x35x16 liquitex i sunder na aluminijumu 1976.
15. Trougao 20x49x34 liquitex i sunder na aluminijumu 1976.
16. Crno podiže belo 118x28x2 liquitex i sunder na šperploči 1976.
17. Loza na štangli 200x44 liquitex na platnu 1976.
18. Štangla po dijagonali 173x145 liquitex na platnu 1976.
19. Vreme iznad štangle 123x27 liquitex na šperploči 1976.
20. Mali sklad 70x9,5x6 liquitex i sunder na aluminijumu 1976.
21. Malo ptičje stajalište 44x25x9 liquitex i sunder na aluminijumu 1976.
22. Štangla u Jurjevskoj ulici 113x25x3 liquitex i sunder na šperploči 1976.
23. Nivelisanje temelja 200x135x4 liquitex i sunder na platnu 1977.
24. Štangla u prostoru sa zelenim 130x110 liquitex na platnu 1976.
25. Nivelisanje kolor testa 112x32 platno i žica na šperploči 1976.
26. Roze i zeleno na štangli 166x41,5 liquitex na šperploči 1977.
27. Deformisana štangla 110x25 liquitex na šperploči 1977.
28. Brdo i dve štangle 165x42 liquitex na šperploči 1977.
29. Proleće na štangli 165x42 liquitex na šperploči 1977.
30. Dijagram 221x25 liquitex na šperploči 1977.
31. Scena na štangli 221x24 liquitex na šperploči 1977.
32. Štangla sa tri oslonca 220x21 liquitex na šperploči 1977.
33. Štangla sa dva oslonca 175x22 liquitex na šperploči 1977.
34. Raskrsnica 71x25 liquitex na šperploči 1977.
35. Savijena štangla 94x17 liquitex na šperploči 1977.
36. Nivelisanje brda 56x27 liquitex na šperploči 1977.
37. Duga 81x41 liquitex na šperploči 1977.
38. Vrzina 109x31 liquitex na šperploči 1977.
39. Nivelisanje brda II 103x28,5 liquitex na šperploči 1977.
40. Nivelisanje međe 112x31,5 liquitex i sunder na šperploči 1977.
41. Savijena baštenska ograda 103x20 liquitex na šperploči 1977.
42. Ukrštanje 100x25 liquitex na šperploči 1977.
43. Dva puta savijena baštenska ograda 123x27 liquitex na šperploči 1977.
44. Ograda 84x18x9 liquitex i sunder na aluminijumu 1976.
45. Međa pod uglom 117x25x8 liquitex i sunder na aluminijumu 1976.

46. Zelena međa 110x15,5x9 liquitex i sunder na aluminijumu 1976.
47. Dvostruka međa 93x21x12 liquitex i sunder na aluminijumu 1976.
48. Veliko ptičje stajalište 312x41x100 liquitex, sunder, konopac, vinklajzn 1977.
49. Perivoj 56x22 liquitex na šperploči 1977.
50. Staza u sivom pejzažu 59x18,5 liquitex na šperploči 1977.
51. Cvetna ograda 88x29 liquitex na platnu 1976.
52. Mala ograda sa tri stuba 56x8,5 liquitex na šperploči 1976.
53. Mali kolor test 49x25 liquitex na šperploči 1976.
54. Trapezna konstrukcija u pejzažu 33x25 liquitex na plastičnom platnu 1977.
55. Vladimir Tatlin »Spomenik Trećoj internacionali« 1919 — 1920 — Pedeset sedam godina kasnije u interpretaciji Predraga Neškovića . . . 70x70x180 liquitex i sunder na aluminijumu 1977.
56. Građevinski materijal osiguran od krađe, 100x100x60, cigle i liquitex 1977.
57. Ogradni materijal osiguran od krađe, 100x100x30 ugajl i liquitex 1977.
58. Stablo 80x100 liquitex na platnu 1976. vl. Sica i Rista Bukvić
59. Cepenica 50x70 serigrafija 1978.

Sve mere su date u santimetrima.

SAVREMENA GALERIJA
UMETNIČKE KOLONJE EČKA
Subotičeva ul. 1 Pošt. fab. br. 122
23000 ZYENJANIM

Jaw. 62

184 / VIII

